

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes runa festivāla “Francijas pavasaris” atklāšanā pirms Hektora Berlioza skaņdarba “Fausta pazudināšana” atskaņošanas Latvijas Nacionālajā teātrī 2007.gada 21.martā

Augsti godātais Francijas Nacionālās Asamblejas prezidenta kungs,
“Francijas pavasara” goda prezidenti – Veilas kundze, Lancmaņa kungs,
Augsti godātais Bordo mēra kungs,
Dārgais senators un Bordo pilsētas pārstāvi Valada kungs,
Augstie viesi,
Ekselences,
Dāmas un kungi!

Šodien Latvijā ir atnācis pavasaris. Šajā, 2007.gadā, tas ir Francijas pavasaris, un patiešām ir ārkārtīgi liels gods šajā dienā būt uz Nacionālā teātra skatuves šī nozīmīgā pasākuma atklāšanā pirmo reizi Latvijā ar Nacionālās Asamblejas priekšsēdētāju – nekad vēl Latvijā tik augsta ranga Francijas parlamentārietis nebija ieradies.

Es esmu ļoti pateicīga Francijas prezidentam Žakam Širakam par viņa atvērtību, sirsnību un draudzību, un par viņa apņēmību Francijas klātieni padarīt redzamāku Latvijā un šajā reģionā kopumā. Viņš atzinās, ka ilgus gadus Francija bija atstājusi novārtā šo pasaules daļu, un tas ir saprotams, jo mēs jau bijām šķirti ar Dzelzs priekškaru. Tagad, kad esam kopā vienā brālīgā Eiropā, ir pienācis laiks mums vienam otru iepazīt tuvāk. Šī atkalredzēšanās, šī atkaliepazīšanās, protams, nenotiek pirmo reizi, un tai ir dziļas vēsturiskas saknes.

Simbols, kas ir izvēlēts “Francijas pavasarim” Latvijā, man šķiet, sevī ietver šīs divas pamatdomas par to, ko Francija un tās kultūra ir devusi Latvijai un tās vēsturei. Tā ir, no vienas puses, taureņa brīvība – brīvība lidot un viegli celties gaisos. Tas mums atgādina par Francijas vēsturisko lomu Eiropas mērogā, par savu revolūciju izvirzot vienlīdzības, brālības, solidaritātes un brīvības idejas. Jau 19.gs. sākumā Latvijas zemnieki bija dzirdējuši par Francijas revolūciju, un dzirdējuši par šīm idejām – „*Liberté, Egalité, Fraternité*”. Radās Kauguri, un citu vietu nemieri, tie tika apspiesti, bet brīvības doma latviešu tautā palika dzīva. Sekoja 1905.gada revolūcija, radās 1917.gada revolūcija, un uz šīs skatuves 1918.gadā Latvijas republika paziņoja, ka tā ir dzimusi un latviešu tauta ir kļuvusi brīva.

Gadsimtiem cauri šeit, tālu no Francijas, bija zināms arī par otru taureņa iemiesoto simbolu – grāciju. Tā nes sevī vieglumu un skaistumu. Francija visā Eiropā gadsimtiem cauri ir bijusi labas gaumes, izsmalcinātības un skaistuma karognesēja, tā vieta, no kuras ilgi nāca viss noteicošais par to, kas uzskatāms par skaisto.

Tagad pasaule strauji mainās, bet mums ir šis stingrais pamats – brīvība, kas ir mūsu tautām, un kas ir tagad Eiropā. Uz šīs brīvības pamata mēs varam lidot. Mēs varam atraisīt savas dvēseles spēkus un mēs varam iepazīt viens otru, mēs varam saprast viens otru un salikt kopā savus pārdzīvojumus, savas ciešanas un savus priekus, savus sasniegumus un arī savas kļūdas un mācīties visi kopā. Eiropas tautas tāpat kā katrs cilvēks mācās savā dzīvē. Es novēlu, lai draudzība, kas valda starp Latvijas un Francijas

valstīm un tautām dzīvo un ļauj mums nākt katram ar savu pienesumu šai mūsu kopējai garīgai mājai, kas tagad ir Eiropa un Eiropas Savienība, un kurā mēs vēlamies būt vienlīdzīgi, brīvi un brālīgi. Lai dzīvo Latvija! Lai dzīvo Francija!